

РЕШЕНИЕ

№ 2899

гр. София, 29.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **833** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“ срещу Решение № 5866 от 18.12.2023г. по НАХД № 6677/2023г. по описа на СРС, 111-ти състав, с което е отменено наказателно постановление № 23-2300122/12.04.2023г., издадено от директор на дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на дружеството „СтруктАрт“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание- „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи във вр. с чл. 275, ал. 1 от Кодекса на труда във вр. с чл. 14, ал. 2 от ЗЗБУТ.

С касационната жалба се иска от съда да отмени решението на въззивния съд, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила. На първо място, позовавайки се на нов устройствен правилник, обнародван в ДВ бр. 81 от 11.10.2022г., в сила от 15.10.2022г. касаторът счита, че ДИТ – С. област има както материална, така и териториална компетентност да извършва проверки на територията на С. област и на

Столична община. Подробни съображения се излагат в насока, че правилно е ангажирана отговорността на санкционираното дружество. В заключение се иска отмяна на атакуваното решение.

С представен писмен отговор от „СтруктАрт“ ООД чрез адв. В. А. се споделят мотивите в решението на СРС. Излагат се подробни съображения, че определението „работодател“ по смисъла на Закона за здравословни и безопасни условия на труд препраща към Кодекса на труда, където изрично е упоменато, че това е лице, което наема работници по трудово правоотношение. Сочи се, че по делото липсва трудов договор или какъвто и да е друг акт, с който да се доказва възникнало трудово правоотношение със „СтруктАрт“ ООД, а единствено е налице договор за изпълнение на СМР. Отделно от това се твърди, че в наказателното постановление липсва точно и конкретно посочване на фактите, обективиращи неизпълнените от „СтруктАрт“ ООД на задължения за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. Счита, че наказаното лице няма качество на „работодател“ и не е субект на нарушението. В заключение се иска съдът да потвърди атакуваното решение. Алтернативно се претендира малозначителност на деянието.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. Г., поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение/
Ответникът – чрез адв. А. оспорва касационната жалба по съображения изложени в писмения отговор.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XXVI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение № 5866 от 18.12.2023г. по НАХД № 6677/2023г. по описа на СРС, 111-ти състав, с което е изцяло отменено наказателно постановление № 23-2300122/12.04.2023г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област“, с което на дружеството „СтруктАрт“ ООД, ЕИК[ЕИК], е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2 от 22.03.2004г. за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строителни и монтажни работи във вр. с чл. 275, ал. 1 от Кодекса на труда във вр. с чл. 14, ал. 2 от ЗЗБУТ.

Въззивният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело. Събрани са необходимите и съотносими доказателства при надлежното им отразяване в мотивите на първоинстанционното решение.

Не се споделят изводите на СРС в насока, че АУАН и НП не са издадени от материално и териториално компетентен орган. Считано от 15.10.2022г. е в сила нов Устройствен правилник на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ (УП)

приет с ПМС № 313 от 05.10.2022г., обн. ДВ. бр.81 от 11 октомври 2022г. В разпоредбата на чл.21 от същия са регламентирани правомощията на контролните органи. В ал.4 е посочено: „Служителите в териториалните дирекции "Инспекция по труда" имат компетентност на контролен орган в териториалния обхват на съответната дирекция. Служителите на дирекция "Инспекция по труда Софийска област" имат компетентност на контролен орган и в териториалния обхват на Столичната община.“ Съгласно чл.20, ал.2, т.2 от УП директорите в дирекции Инспекции по труда: „осъществяват правомощия на административнонаказващ орган съобразно компетентността на актосъставителите“. Видно от цитираните разпоредби и предвид длъжностните качества на актосъставителите, както и представените в тази връзка доказателства по делото, а именно Заповед № 3-0864/17.10.2022г. издадена от изпълнителния директор на ИА „ГИТ“, същите се явяват компетентни органи.

В случая, ответникът по касация е санкциониран за неизпълнение на задълженията, предвидени в чл. 60, ал. 2 от Наредба № 2/22.03.2004г., като в посочената разпоредба са уредени изискванията за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд при работа на височина и имат за цел осигуряване на безопасност от падане на хора или предмети чрез подходящо оборудване (използването на анкерирани защитни съоръжения или предпазни колани, захванати към устойчива и здрава конструкция). Не е спорно по делото, че тези изисквания не са били изпълнение към датата 10.02.2023г. Тяхното неизпълнение, обаче, не води до извод за ангажиране отговорността на ответника по касация „СтруктАрт“ ООД.

Съгласно чл. 275, ал. 1 от Кодекса на труда работодателят е този, който е длъжен да осигури здравословни и безопасни условия на труд, така че опасностите за живота и здравето на работника или служителя да бъдат отстранени, ограничени или намалени. Съобразно разпоредбата на чл. 413, ал. 2 от КТ работодател, който не изпълни задълженията си за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд, ако не подлежи на по-тежко наказание, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 15 000 лв., а виновното длъжностно лице, ако не подлежи на по-тежко наказание - с глоба в размер от 1000 до 10 000 лв.

В съответствие с установеното от събраните доказателства и при правилно приложение на дефиницията "работодател" в § 1, т. 1 от ДР на КТ е изводът на първоинстанционния съд, че „СтруктАрт“ ООД няма качеството на "работодател" по отношение на лицата, които на 10.02.2023 г. са полагали труд на обекта. По смисъла на § 1 т.1 от ДР на КТ "работодател" е всяко физическо лице, юридическо лице или негово поделение, както и всяко друго организационно и икономически обособено образувание (предприятие, учреждение, организация, кооперация, стопанство, заведение, домакинство, дружество и други подобни), което самостоятелно наема работници или служители по трудово правоотношение. Понятието "работодател" по смисъла на § 1 т.2 от ДР на ЗЗБУТ и § 1 т.10 от ДР на Наредба № 2/22.03.2004г. включва освен понятието по § 1 т.1 от ДР на КТ и допълнително уточнение -"работодател" е и всеки, който възлага работа и носи цялата отговорност за предприятието, кооперацията или организацията.

От представения по делото договор за СМР от 15.09.2022г. /л.33-37/ между „СтруктАрт“ ООД и „Пи Ти Сис“ ООД се установява, че последното е именно дружеството, което следва да носи отговорност и в случая се явява адресат на нормата на чл. 413, ал.2. от КТ. Това е така, тъй като „Пи Ти Сис“ ООД е изпълнителят на строителния обект „Обществено обслужваща сграда с к.к. 20м и Жилищна сграда с

к.к. 15м., подземен гараж и помещение за трафопост в УПИ I-2253, кв. 29а, м. „М. ливади – запад“ [населено място] и това дружество фактически е възложило на работниците на обекта извършването на СМР и носи цялата отговорност за предприятието. Видно и от обстоятелствената част на наказателното постановление, на строителния обект са изпълнявали трудовите си задължения работници на „Пи Ти Сис“ ООД, а не на ответника по касация „СтруктАрт“ ООД. Само лицето, което е наело работниците или служителите да престоират труд в негова полза, се явява техен работодател, то е субекта, който дължи изпълнение на задълженията разписани в законите по осигуряване на работно облекло, инструктаж и т. н., чрез които се осигуряват безопасни и здравословни условия на труд.

Следва да се отчете и обстоятелството, че с подписания договор от 15.09.2022г. между възложителя „СтруктАрт“ ООД и изпълнителя „Пи Ти Сис“ ООД страните са договорили задълженията си във връзка с осигуряване на ЗБУТ. Съгласно т. 3.14 отговорността за подготовка и квалификацията на персонала по правилата за безопасност при работа е на изпълнителя, като негово задължение е да организира обучението и провежда инструктажи на своите работещи, които ще изпълняват договорената работа. Съобразно т.3.13, задължение на изпълнителя е било да осигури на своя персонал всички необходими лични предпазни средства, средства за защита и специално работно облекло, изискващи се за изпълнение на договорените дейности, както и ползването им по предназначение при работа на обект.

С оглед на всички изложени съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен съд София-град, XXVI касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63в от ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 5866 от 18.12.2023г. по НАХД № 6677/2023г. по описа на СРС, 111-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протес

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.